

„ZAJÍMAVÉ DRUHY HUB“

Zpověď

„Do tajů říše hub jsem začal pronikat již od dětství. Se svými rodiči jsem pravidelně navštěvoval nádherné lesy Českého krasu, kde jsem v okolí Třebotova, Roblína a Černošic trávil řadu prázdnin. Nalézal jsem nejrůznější druhy hub, které jsem se snažil určit podle dostupných atlasů, ale marně. Až jednou jsem měl velké štěstí – seznámil jsem se s jednatelem Československé mykologické společnosti, panem Novákem, který na přednášce v Třebotově hravě určil mé nálezy a dokonce mně nabídl možnost spolupráce s pražským ústředím společnosti.

Pilně jsem navštěvoval přednášky, kde, vedle pro mě nových hub, jsem poznal řadu nadšených popularizátorů praktické mykologie. Ať to byl pan Kotyšan, RNDr. Hlaváček, Dr. Pulec, Ing. Kunc, Ing. Kuželka, Magda Pavlíková, manželé Antošovi, Ing. Ryppl a v neposlední řadě pan Chmelíček. Všichni se snažili mladším členům předávat své bohaté zkušenosti, a tak jsem dělal v mykologii nemalé pokroky. Moc mě mrzelo, že neumím fotografovat jako náš přední mykolog Ing. K. V. Kunc. To byla nádhera, když nám promítal snímky hub na barevných diapozitivech. Až se tajil dech nad tou nádherou. Za ušetřené penízky jsem si koupil jednoduchou Flexaretu a začal fotografovat. Na hledáčku Flexarety byla houba nádherná, ale po vyvolání jsem ji na černobílém snímku nemohl nalézt. Hledal jsem rady i pomoc na všech stránkách. Dokonce jsem šel i za Josefem Sudkem, s nímž jsem byl členem stejného klubu, ale ani od něho ani od ostatních členů klubu jsem se nedověděl, jak správně houby fotografovat.

Následovalo další tápání a kažení filmů. Až jsem se jednoho dne seznámil s Milanem Škodou. Jeho bohaté zkušenosti s dostupným fotomateriálem i s fotopřístroji jsem postupně aplikoval na lokalitách. Výsledky se brzy dostavily. Občas jsem udělal snímek houby, který se trochu blížil snímkům Ing. Kunce.

Na fotografování jsem nebyl sám. S Doc. Slávou Balatkou jsme procestovali za houbami krásné lesy Čech, Moravy i Slovenska a zkoušeli a zkoušeli. Výsledky na prvních filmech ORWO nebyly valné, zvláště při nekvalitním zpracování. To se nedá se současnými podmínkami srovnat. Ing. Kuželka, Dr. Ježek a Dr. Hlaváček nezištně poradili i pomohli určit houby. Ing. Fr. Pavlík byl velkým rádcem i kritikem a moc nám pomáhal přímo v terénu. Společné návštěvy Belanských Tater mám natrvalo zapsané v mé fotografické duši. Nejvíce rad jsem získal od nejlepšího fotografa v přírodě – pana Dr. V. J. Staňka. Na spolupráci s ním budu stále vzpomínat a zůstanu věren jeho oblíbeným houbám – hvězdovkám. Patří mu můj velký dík a stále zůstává mým nedostižným vzorem člověka i fotografa. Přeji si, aby z fotografického Olympu byl shovívavý k mým pokusům a občas poslal trochu toho správného světla ve chvíli stisknutí spouště. Houby si to jistě zaslouží.“

Ing. Jiří Baier